

70-річчю Карпатської України присвячується

Над Синевиром серпень трембітав

Обласний фестиваль народної творчості «На Синевир трембіти кличуть» став не лише невід'ємною частиною культурно-мистецького життя краю, але й одним із особливих атрибутів карпатського літа.

На Закарпатті та далеко за його межами з нетерпінням чекають тієї благодатної днини, коли над Синевиром затрембітає серпень, скликаючи людей на свято народної пісні. А ще, аби побачитись із давніми друзями, колегами, привітати один одного, запитати: «Як ся маєте, що у вас нового-доброго?» Тож цей фестиваль, наче єдне літо з осінню, об'єднує почуття і помисли прагненням краси і добра.

Цьогорічний VII-ий фестиваль народної творчості «На Синевир трембіти кличуть» - відбувся з особливим піднесенням, урочистістю, заяскравіши новими гранями, збагачений і формою, і змістом. Адже цього року він присвячений 70-річчю Карпатської України і став прологом тих урочистостей, що відбудуться в області в рамках всенародного відзначення цієї дати.

Отже перед організаторами, учасниками свята було непросто завдання - надати фестивалю патріотичного звучання і зберегти його, по-родинному теплий, щиросердечний шарм.

Домогтися цього їм сприяла пропозиція голови обласної ради Михайла Кічковського – щоб перші позивні фестивалю «На Синевир трембіти кличуть» прозвучали у селі Келечин, на батьківщині Героя України, Президента Карпатської України, отця Августина Волошина.

У суботу, 16 серпня, у центрі Келечина, біля пам'ятного знака Августина Волошину, коло імпрізованої сцени зібралися майже всі жителі села, чимало людей із навколишніх сіл. Їм було особливо приємно, по-справжньому гонорово, що саме звідти, де народився їх славетний краянин, розпочне ходу цьогорічний фестиваль.

Звертаючись до присутніх із вітальним словом, голова обласної ради Михайло Кічковський наголосив, що: «Цьогоріч свято «На Синевир трембіти кличуть» своїм розмахом, змістом, емоційною наснагою набуло всеукраїнського значення. Уперше до його організації прилучилося й Міністерство культури і туризму України». Далі він висловив щиру

вдячні Президенту України Віктору Ющенкові за прихильне ставлення до акцій, призначення яких – в збереженні й збагаченні народної духовності, продовженні традицій попередників.

Урочистості в рідному селі Президента Карпатської України, - підкреслив, - Михайло Михайлович - ще один важливий крок щодо увіковічнення Августина Волошина. Це – наша данина йому, усім його соратникам, героям Красного Поля і землякам-міжгірцям, які далекого 1939 року боролися за нашу волю, за нашу державність.

Велике враження на присутніх справив виступ народного артиста України Анатолія Філіпова, який з особливою майстерністю і проникливістю прочитав зворушливий «Монолог Августина Волошина».

Після урочистостей у Келечині відбулось величне свято народної пісні в Будинку культури с. Річка.

Основною подією фестивалю «На Синевир трембіти кличуть» у неділю, 17 серпня, став яскравий концерт.

Такого велелюддя, згадують учасники і гості попередніх свят, ще не було. Того дня до Синевира приїхали численні делегації із районів області, сусідніх регіонів, туристи, відпочиваючі в оздоровницях краю. Багато людей із різних куточків Закарпаття приїхали сім'ями з малими дітьми.

Понад 30 фольклорних колективів і виконавців популярних українських та закордонних пісень представили на фестивалі художню самодіяльність краю.

Особливо збагатила творчу палітру свята – участь у ньому гостей - фольклорних колективів «Калина» із Хмельницької області, «Бескид» із с. Стачин (Пряшівщина), танцювальної групи «Лайн», яка приїхала із Праги.

Люди з радістю сприйняли звістку про участь у концерті славетного краянину, народного артиста України Степана Гіги.

Перед святковим дійством учасники і гості фестивалю мали можливість ознайомитись із розгорнутими виставками робіт народних умільців Міжгірщини, навколишніх районів, сусідніх регіонів Івано-Франківщини, Львівщини... А ще бажаючи могли скуштувати бринзи, вурди, посмакувати іншими верховинськими делікатесами, насолодитися цілющими водами із карпатських джерел.

Під перегуки трембіт, у виконанні ведучих Мирослави Петій та Вікторії Янчик звучать поетичні рядки, в яких спрямованість, зміст і призначення цьогорічного фестивалю:

Під клич трембітний горда й величава

Здіймається, неначе зірка ясна,

Карпатської України вічна слава,

Що нам й сьогодні сяє непогасно.

Зі щирим захопленням присутні сприйняли «Монолог Августина Волошина» у виконанні народного артиста України Анатолія Філіпова. Як і напередодні, на урочистостях, що відбулися в Келечині та Річці, цей виступ став своєрідною духовною ланкою, що об'єднує різні покоління, відтворює непроминальне значення діяльності і боротьби Августина Волошина, його соратників в історії українського державотворення, долі Карпатського краю.

Логічним продовженням цього монологу став виступ голови обласної ради Михайла Кічковського. Він, зокрема, сказав: «Августин Волошин, його соратники, однодумці, будівничі і герої Карпатської України, далекого 1939 року підняли над Красним Полем національний стяг Карпатоукраїнської держави. Цей прапор волі, незалежності, свободолюбивого духу українського народу передається від роду й до роду. Від покоління до покоління. Тепер він - у наших руках, у нашій долі. Ми, громадяни вільної України, усвідомлено пам'ятаємо, якою дорогою ціною здобуто теперішній день, пам'ятаємо і шановуємо героїв – відомих і поки-що безіменних, вклоняємось пам'яті всіх, хто чесно і самовіддано боронив святі ідеали нашої державності, вірив у перемогу, боровся і працював в ім'я її торжества.

Одним із найяскравіших підтверджень цього – Указ Президента України Віктора Ющенка «Про відзначення 70-річчя проголошення незалежності Карпатської України».

І наш традиційний фестиваль «На Синевир Трембіти кличуть», як ви вже переконалися, теж присвячений цій знаменній історичній події. Він покликаний стати прологом урочистостей, що відбудуться на Закарпатті з нагоди 70-ї річниці величі Карпатської України та воєнно-політичного виступу Карпатських січових стрільців на захист незалежної Українсько-карпатської держави у березні 1939 року».

Далі Михайло Михайлович наголосив, що цьогорічний фестиваль «На Синевир трембіти кличуть» продовжить благодійну акцію «Кожній дитині – родину!», що була започаткована у 2006 році і традиції благодійництва, започатковані Августином Волошином у 20-30-ті роки минулого століття.

«Переконаний, сказав він, - що це свято надасть благодійній акції нового імпульсу, розширить коло його людей, які не байдужі до скривджених долею дітей».

Ведучи мову про милосердя, взаєморозуміння між людьми, Михайло Михайлович звернув увагу на невідкладні проблеми, що виникли в результаті паводку.

Радість синевирських мелодій, сказав він, пройнята тугою, яку переживає в ці дні волелюбний народ Грузії. Тож трембіти знову і знову закликають нас до єдності, злагоди, любові.

Відтак, на фестивалійній сцені, як переливи веселкових барв, спалахи верховинської ватри, гомін карпатських водограїв задзвеніли старовинні гуцульські мелодії у виконанні оркестру народних інструментів Рухівського РБК. Їх підхопили: солістка художньої самодіяльності Ольга Прокоп із

села Чинадієво Мукачівського району, аматори сцени сіл Хижа, Черна, Новоселиця, Веряця Виноградівського району, народний фольклорний ансамбль «Свалявські музики». Належно виступили самодіяльні колективи з Ужгородщини – «Цинторія» та «Ужанка».

З-поміж танцювальних колективів найяскравішими були: зразковий дитячий ансамбль «Турянська долина» з Перечина, танцювальний колектив , який представив Берегівщину. У фестивальному дійстві взяли також участь румунські народні музики смт. Солотвино Тячівського району. Справжнім відкриттям фестивалю стали виступи юної співачки Ірини Гимби з Міжгірщини та родинного дуету «Родинна пісня» Сергія та Тетяни Раховських із Ужгородського району, фольклорних колективів із Іршавщини - «Криниченька» та «Іршава».

Фестиваль народної творчості «На Синевир трембіти кличуть» завершився. Але спів трембіт засвідчив, що він достойно розпочав підготовку до відзначення 70-річчя Карпатської України. А це означає, що він продовжується у наших серцях. Тож хай і надалі голос трембіт скликає нас у добрий час на добро, злагоду, на щастя.

Ірина Звонар

Анна Романенчук